

«Γη, Χρυσό και Εμπόρευμα»

Γράφει και σχολιάζει ο Μελάς ΓΙΑΝΝΙΩΤΗΣ

Επενδυτική συμβουλή παλαιών Εβραίων Εμπόρων της Θεσσαλονίκης είναι ο τίτλος του παρόντος. Ας δούμε τους λόγους και τις αιτίες.

Και αν ακόμη θέλαμε να περιορισθούμε στα του οίκου μας και να «αγιασθούμε» για να μας σφάζει ευχερέστερα ο κάθε Αγός μας, είναι βέβαιο ότι δεν μας αφήνει η διεθνής τρέλα που πωλείται αδιάστακτα.

Δεν θα αναφερθώ στο τι διαπράττουν οι διεθνείς «μεγάλοι τρελοί» μέσα και έξω στην αιωνίως φλεγόμενη Μέση Ανατολή και ιδίως στην δύστυχη Συρία, κάποτε Ελληνο-Μακεδονική χώρα του βασιλείου των Σελευκιδών Μακεδόνων, αλλά θα αναφερθώ σε ένα οικονομικό δημοσίευμα για την «Ελληνική Οικονομία»(!!!) της εφημερίδας «Καθημερινή» (Πέμπτη 4-10-2019) με τον όλως «τρελό» και απίστευτο τίτλο «Για πρώτη φορά η Ελλάδα δανείσθηκε με αρνητικό επιτόκιο»!

Ούτε λίγο, ούτε πολύ μας πληροφόρησε η καλή εφημερίδα αυτή τα εξής «τρελά» και απίστευτα:

Πάρε και εσύ Ελλάδα, όπως παίρνουν και άλλοι, νέο Δάνειο περίπου μισό δις € και αντί να μας πληρώνεις τόκους θα σε πληρώνουμε από πάνω εμείς τόκο για το Δάνειο που σου δίνουμε!

Τι συμβαίνει λοιπόν και γιατί οι κάθε είδους Δανειστές δίνουν στα -κατ' αυτούς- πτωχευμένα ή υπό πτώχευση Κράτη «τρελά» Δάνεια και πληρώνουν τόκους από πάνω αντί να εισπράττουν τόκους;

Την «φάβα που έχει ο λάκος» εδώ, δεν μας την εξήγησε η καλή εφημερίδα αυτή ή άλλος αρμόδιος ή αναρμόδιος. Όχι πάντως επειδή δεν την γνωρίζουν, αλλά για άλλους λόγους, εύκολα εννοούμενους.

Πριν εξηγήσω τον αλάθητο επενδυτικό κανόνα σε «Γη, Χρυσό και Εμπόρευμα», θέλω να αναφερθώ σε έναν άλλον Ανταγωνιστικό Κανόνα των παλαιών Ασφαλιστών που είναι γνωστός ως «Τζάμπα Ασφάλιση και ένα πιάτο μακαρονάδα δώρο». Είναι ταυτόσημος και αποδίδει το «κόλπο» δανείων με αρνητικό επιτόκιο.

Η λεγόμενη «Τζάμπα Ασφάλιση», μαζί με την «μακαρονάδα», ήταν το «δόλωμα» ή «τυρί στην φάκα» ή άλλως «φάβα του λάκου» και αφορούσε την δωρεάν Ασφάλιση μεταφερόμενων εμπορευμάτων (φθηνό το κόστος) αν ο πελάτης ασφάλιζε το εργοστάσιό του κατά πυρός κ.λπ, (που το κόστος ήταν ακριβό και περιείχε και τα ασφάλιστρα Μεταφορών και την «μακαρονάδα»).

Το Κράτος μας, λοιπόν, δανείζεται -επιτέλους- με αρνητικό τόκο! Όμως το ίδιο το Κράτος έχει εκχωρήσει στους Δανειστές του «Γη και Ύδωρ», δηλαδή άριστη και ασφαλέστατη επένδυση των χρημάτων του κάθε Δανειστή, για την ασφάλιση των οποίων δύσκολα θα βρει ικανό Ασφαλιστή και αν τον βρει τελικά θα πληρώσει τα «μαλλιά της κεφαλής» του, αν δεν γίνει «Συνεταίρος» του ο Ασφαλιστής ή Αντασφαλιστής, πέραν του ότι μετρητό χρήμα δεν ασφαρίζεται από λογικούς.

Οικονομικο-Ασφαλιστικά είναι αυτά και δεν έχω την απαίτηση να γίνουν καλά κατανοητά από τον κάθε μη ειδικό.

Θα γίνουν όμως καλώς κατανοητά από τα επόμενα «τρελά».

Η «φούσκα» του τυπωμένου χρήματος.

Όσοι διάβασαν βιβλία ή άρθρα μου και ειδικότερα εκείνοι οι τυχεροί που επί σειρά ετών άκουσαν εκπαιδευτικές ομιλίες μου, γνωρίζουν καλά ότι αναφέρομαι και επικαλούμαι συνεχώς τον Αριστοτέλη και ειδικά το «Χρυσό» βιβλίο του «Ηθικά Νικομάχεια» (αυτό που περιλαμβάνει και τους «Πόρους»), αλλά και στον, εκ των νεότερων Ελλήνων, διακεκριμένο Οικονομολόγο Καθηγητή Ανδρέα Μ.Ανδρεάδη, διεθνώς βραβευμένο και Συγγραφέα του πολυδιδασκικότατου δίτομου έργου του με τίτλο «Ιστορία της Ελληνικής Δημόσιας Οικονομίας» και υπότιτλο στον Α' τόμο «Από των Ομηρικών μέχρι των **Ελληνομακεδονικών** χρόνων» και στον Β' τόμο «Από των **Ελληνομακεδονικών** μέχρι και των Βυζαντινών χρόνων». Αυτή η ορθή χρονική διάκριση και η αναλυτική παρουσίαση της Δημόσιας Οικονομίας των αρχαίων Μακεδόνων, όπου ξεχώρισα τον ασφαλέστερο Οικονομικό Κανόνα που ορίζει ότι «ουδεμία δαπάνη είναι επιτρεπτή αν πρώτα δεν διασφαλισθεί η πηγή της», συντρίβουν όλους τους «ειδικούς και γνώστες» με αποτέλεσμα να θάψουν εύσχημα τον σοφό Καθηγητή και το μέγα Έργο του.

Τον Μακεδόνα Αριστοτέλη (και τον Αθηναίο Ξενοφώντα) επικαλείται και ο σοφός Κερκυραίος Καθηγητής και Ακαδημαϊκός Ανδρέας Μ.Ανδρεάδης, (αυτοί οι δύο έγραψαν τα ίδια, παγκοσμίου θαυμασμού, έργα «Αθηναίων Πολιτεία και Οικονομικά ή Οικονομικός» και με χρήση πολλών εκ των χιλίων περίπου «Στρατηγημάτων» τού «αντισυστημικού» Μακεδόνα Πολύαινου, νεότερου από όλους τους ικανούς αρχαίους Συγγραφείς.

Αγνοούνται όλοι από το «Κόλπο των Κόλπων» που, αν δεν διαβάσεις Δημόσια Οικονομία του Ανδρεάδη, δεν το καταλαβαίνεις και έτσι, παραμυθιακώς, πίνεις το «τρελό νερό» των μεγάλων και διεθνών παραμυθιάδων και θεωρείσαι «λογικός», ενώ αν το γνωρίζεις και το αποκαλύψεις, πέραν του ότι θα είσαι μοναδικός σήμερα, όλοι οι άλλοι θα σε θεωρούν «τρελό», πλην ας πούμε των κατοίκων των δυόμισι δεκάδων Ελβετικών Καντονίων (Κρατίδια) και εκείνων των Επιχειρήσεων που είναι πνιγμένες και αυτές από «όγκους» χαρτονομίσματος και «πλαστικού ή λογιστικού» χρήματος, που δεν ξέρουν τι να το κάνουν και πώς να το προφυλάξουν!

Έχω σε κάδρα στο Γραφείο μου σειρά, τυπωμένων χαρτονομισμάτων, χωρίς καμία αξία, χιλιάδων, εκατομμυρίων και δισεκατομμυρίων σε Ελληνικές Δραχμές, μέρος των οποίων μου άφησαν οι γονείς μου μετά τον επάρατο «Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο» με την εντολή και συμβουλή τους να μη κρατήσω ποτέ στα χέρια και στην κατοχή μου οποιοδήποτε «τυπωμένο χαρτί» ή «νόμισμα» για να μη καταστραφώ οικονομικά και τις τηρώ όπως και όσο μπορώ και πάντα με οδηγό την αλάνθαστη συμβουλή για επένδυση σε «Γη και Εμπόρευμα» κάθε είδους. Με τον χρυσό δεν ασχολήθηκα ποτέ.

Εξηγώ τώρα πως και γιατί φθάσαμε ως εδώ, με παραφουσκωμένη την «φούσκα» τού τυπωμένου (γενικά) «χαρτιού» ή νομίσματος:

Διερωτηθήκατε ποτέ πως και γιατί το κυκλοφορούν χρηστικό χρήμα, λέγεται «νόμισμα»;

Για να το εννοήσουμε αναγκαστικά θα πάμε πίσω στην αρχαιότητα για να δούμε παρόν και μέλλον.

Πρώτος ο Αριστοτέλης ξεκαθάρισε τα πράγματα και είπε διδάσκων τις Επιστήμες και τις Τέχνες: *«Πολλών δε πράξεων ουσών και τεχνών και επιστημών πολλά γίνεται και τέλη. Ιατρικής μεν υγεία...Οικονομικής δε πλούτος»*, με την συγκλονιστική δήλωσή του ότι: *«Ο πλούτος εστί των χρησίμων»* και συνεπώς μη επιτρεπτός στους άχρηστους και βλαπτικούς πλούσιους, όπως δεν ήταν ποτέ οι αρχαίοι Έλληνες πολίτες.

Ειδικά για το νόμισμα δίδαξε και είπε: *«Δει άρα ενί τινί τα πάντα μετρείσθαι»!*

Και με αυτό το «ενί τινί», δηλαδή «ένα κάποιο» μέτρο, θα μετρείται η αξία όλων των άλλων, άρα και η αξία Γης, Χρυσού και Εμπορεύματος και τα πάντα γενικά, υλικά και άυλα, που μπορούν να μετρηθούν σε αξία. Αυτό το «μέτρο», το είπε και το ονόμασε «νόμισμα», επειδή παίρνει αξία -προσέξτε εδώ- **από τον νόμο** «και δια τούτο τούνομα έχει νόμισμα (δηλαδή πίστη), ότι ου φύσει αλλά νόμω εστίν»!!

Νοείται νόμος στους υπεράνω του νόμου και στο «δίκαιο» του ισχυρού;

Αυτά τα χρήσιμα έπρεπε και όφειλαν να μας διδάσκουν από το Δημοτικό Σχολείο, οι καθ' ύλην αρμόδιοι, απλά και κατανοητά, με το παράδειγμα, ας πούμε, της τιμής της πατάτας, που διδάσκω, γράφω και λέγω εδώ και μισό αιώνα.

Αυτό το παράδειγμα το διδάχθηκα τυχαία στις αρχές της δεκαετίας του 1950 από έναν «σοφό» συγχωριανό μου μία Τετάρτη ημέρα και στην λαϊκή αγορά της Πτολεμαΐδας.

Ήταν ο πολύ καλά γνωστός μου Κώστας Στάχταρης, πολύ καλός αλλά και πολύ αυστηρός και «κάθετος» σε όλα του. Είχε φέρει από την ορεινή Βλάχη με το αλογό του, 4 ώρες χωματόδρομος, δύο τσουβάλια πατάτες παραγωγής του και τις εξέθετε προς πώληση αντί μίας δραχμής την οκά, ακατέβαστα, όπως άκουσα όταν τον πλησίασα και τον χαιρέτησα το πρωί, πηγαίνοντας στο κρατικό Γυμνάσιο για μάθημα.

Νωρίς το απόγευμα ξαναπήγα στην αγορά και τον ξαναβρήκα στην ίδια θέση με απούλητες τις πατάτες του. Εκεί που μιλούσαμε για την «ακρίβεια και για την φθηνία, που τρώει τον παρά», έπεσε ξαφνικά «πελατεία» και πολλοί ζητούσαν να αγοράσουν πατάτες του με μισή δραχμή την οκά!

Αυστηρός και ατάραχος απαντούσε: *«Παράχωση»* και εγώ έκανα τον «μεταφραστή» λέγοντας στον κάθε «τζαμπατζή» υποψήφιο αγοραστή: *«Φύγε, δεν πουλάει φθηνά»!*

Η λέξη(ρήμα) «παραχώνω» στην Βλάχη σημαίνει σκεπάζω με στάχτη ένα μεγάλο αναμμένο κάρβουνο ή ξύλο στο τζάκι και φεύγω, ώστε το πρωί ή άλλη ώρα να ανάψω με αυτό ξανά φωτιά στο τζάκι. Τέτοιες οικονομίες και «στρατηγήματα» έκαναν τότε, που το κυκλοφορούν χρήμα ήταν σπάνιο και δυσεύρετο.

Σε λίγη ώρα μου λέγει: *«Την παραχώνω και εγώ, φορτώνω και φεύγω για το χωριό»*. Απορώ και τον ρωτώ: «Κρίμα δεν είναι; Γιατί δεν τις δίνεις προς μισή δραχμή, όπως τις ζητούν τόσοι πολλοί»;

«Όχι», απαντά. *«Δεν μειώνω την τιμή των κόπων μου και δεν χαλώ την αγορά, ούτε παραβαίνω τον νόμο του οίκου μου, που τον λένουν ως “Οικονομία”, χωρίς να γνωρίζουν τι ακριβώς λένουν και τι είναι. Μόλις πιάσουν τα πολλά χιόνια και κρύα θα τις ξαναφέρω εδώ και θα τις πουλήσω προς μιάμιση δραχμή την οκά, επειδή έχω εμπόρευμα 24 καρατίων. Αυτό επιβάλλει ο νόμος του Οίκου μου και αυτή είναι η Οικονομία»!*

Φόρτωσε γρήγορα τα βαριά τσουβάλια και έφυγε ψύχραιμος και αυστηρός δίδοντάς μου ένα από τα καλύτερα Μαθήματα Οικονομίας, που προφανώς τα είχε διδαχθεί από τον πατέρα και παππού του αργυραμοιβούς των «24 καρατίων» και των «400 δραμιών» σε μυαλό.

Αυτά τα 400 δράμια, δηλαδή μία οκά (μέτρο μετρήσεως βάρους) απατηλά έγιναν αργότερα 312,5 δράμια, δηλαδή ένα κιλό και οι πατάτες (εμπόρευμα) είχαν αξία πάλι μία δραχμή! Ποιός έχασε και ποιος κέρδισε;

Κανένας δοτός και καρεκλάτος δεν τόλμησε να γράψει και να δηλώσει ότι έχασε το νόμισμα περίπου το ¼ της αξίας του, ενώ το εμπόρευμα παρέμεινε σταθερό, μετρούμενο είτε σε οκά, είτε σε κιλό!

Πολύ αργότερα και περί το έτος 2000 καταργήθηκε η δραχμή και αντικαταστάθηκε από το ευρώ σε αναλογία 341 δραχμές προς ένα ευρώ. Νόμος το όρισε και αυτό, όπως ας πούμε το Μακεδονικό και το Κυπριακό και βλέπουμε!

Οι ίδιες ντόπιες πατάτες όμως, έφθασαν να πωλούνται ακόμη και προς ένα ευρώ το κιλό!

Ποιος και πόσο έχασε εδώ, μην το ψάχνετε, αφού είναι γνωστό ότι αν κάνεις χειραψία με τον όποιο και κάθε «μεγάλο» μετά πρέπει να μετράς τα δάχτυλά σου! Δείτε την απόδειξη:

Έχασαν σε αξία, μήπως, οι πατάτες ή μήπως έχασε σε αξία **430 φορές** το τυπωμένο χαρτί (γενικά) που λέγεται «νόμισμα», αδιαφόρως ποιο είναι; Αυτές τις 430 φορές σε αξία νομίσματος θα τις κέρδιζε ο δικός μου συγχωριανός και οποιοσδήποτε άλλος εντός Ελλάδος αν είχε την δυνατότητα, να «τηλεπωλήσει», ένα κιλό πατάτες του, ας πούμε στο Μόναχο Γερμανίας και να έπαιρνε από εκεί όχι μία δραχμή αλλά 341 στην ουσία, πλέον 89 από την διαφορά κιλού με οκ=430 φορές πάνω ο Έλληνας με το εμπόρευμα παραγωγής του και άρα της οικονομίας του και 430 φορές κάτω ο Γερμανός καταναλωτής και η οικονομία του, (κατά αριθμητική θεωρία βέβαια αφού η ταχυδακτυλουργική πράξη βιάζει ακόμη και την απλή αριθμητική).

Και τώρα αποκαλύπτω το «Κόλπο των Κόλπων», που δεν είναι θεωρία:

Όταν -και ως συνήθως- ακριβαίνει ένα είδος, υπηρεσία κ.λπ, αποτιμημένα σε συγκεκριμένη αξία οποιουδήποτε νομίσματος, όπως το παράδειγμά μου με τις πατάτες, την αύξηση αυτήν να την υπολογίζετε ως μείωση του χρήματός σας ή του κόπου και ιδρώτα σας!

Και αυτό επειδή, ποτέ και κανένας, δεν μας εξήγησε κατανοητά ότι με κάθε αύξηση τιμής, δεν «ακριβαίνει» το κιλό και ούτε αυξάνονται τα χίλια γραμμάρια του, αλλά υποτιμάται (χάνει) στην πράξη το όποιο και κάθε νόμισμα!

Έτσι και για να αγοράσουμε το ίδιο πράγμα, που δεν αυξήθηκε το βάρος του ή η ποιότητά του, χρειαζόμαστε περισσότερα χρήματα και τα οποία τυπώνονται ή «εκδίδονται» αφειδώς και χωρίς αντίκρισμά τους σε χρυσό, (απούλητο, αδέσμευτο και αμετακίνητο, όπως θα αναφέρω παρακάτω), οπότε φουσκώνει συνεχώς η φούσκα «φρέσκου αέρα», που είναι και λέγεται συναλλακτικό χρήμα, άρα σκέψου το όποιο και κάθε απευκταίο «Μπαμ»!

Καταλάβετε τώρα τι είναι και τι σημαίνει «Γη, Χρυσός και Εμπόρευμα»; Απέκτησε όσα και ό,τι μπορείς και κυρίως προστάτευσε τον τόπο σου με τα υπάρχοντά του. Θεώρησε ότι εσύ είσαι ο Άρχοντάς τους. Αυτό το επιβάλλει και το Σύνταγμά σου, αν το θυμάσαι και αν ισχύει ολόκληρο και όχι επιλεκτικά!

Ο Κανόνας του Χρυσού και η Χρυσοφόρα Μακεδονία

Δεν γνωρίζω και ούτε με ενδιαφέρει αν και που αλλού υπάρχουν χρυσοφόρες περιοχές και τόποι.

Εκείνο που γνωρίζω και μπορώ να το διαβεβαιώσω από προσωπικές μου εμπειρίες και γνώσεις είναι ότι όλη σχεδόν η έκταση της Μακεδονίας είναι χρυσοφόρα και ασημοφόρα, πλέον πολλών άλλων πολύτιμων ορυκτών της, δηλαδή είναι ένα ανεξάντλητο στον χρόνο «**θησαυροφυλάκιο**» και άρα η Μακεδονία (και δι' αυτής η Ελλάδα) θα έπρεπε να είναι σήμερα πάμπλουτη, όπως ήταν πριν κατακτηθεί από τους Ρωμαίους εισβολείς και όλους τους επόμενους ίδιους και απaráλλακτους «μακρυχέρηδες».

Η Μυθολογία, αλλά και ο Ηρόδοτος, που εύσχημα αποκρύβονται για την Μακεδονία, αναφέρουν ότι στις πλαγιές τού όρους Βερμίου είχε τα χρυσαφένια παλάτια του ο βασιλιάς Μίδας με τα αρωματικότερα στον κόσμο εξηντάφυλλα τριαντάφυλλα στους κήπους του και είναι αυτός που του έδωσε ο θεός Διόνυσος ο Ζαγρέας (συνώνυμος του «νεότερου» Διόνυσου της αμπέλου και του οίνου) την δύναμη «ό,τι αγγίζει να γίνεται χρυσός».

Κάτι συμβολικό για τον άφθονο επιτόπιο χρυσό λέγει εδώ η Μυθολογία, που το επιβεβαιώνει άλλη «πνιγμένη» και καλά αποκρυβόμενη Μυθολογία, που την βρήκα ερευνητικά στις ιστοσελίδες του ήδη καταργημένου Δήμου Εχέδωρου, δυτικά της Θεσσαλονίκης, ονομασία που έφερε ο χρυσοφόρος ποταμός Εχέδωρος (είχε δώρα χρυσού δηλαδή) που, αφελληνιστικά και παραπλανητικά, ονομάστηκε και είναι σήμερα γνωστός ως...Γαλλικός!

Στις ίδιες ιστοσελίδες θα βρείτε μία ολοζώντανη και εκπληκτική παράσταση από αρχαίο μελανόμορφο δοχείο (άγνωστο που βρέθηκε και που ευρίσκεται) που απεικονίζει τον Κύκνο, γιο του θεού Άρη, (που φύλαγε τα χρυσάφια τού Εχέδωρου), να μονομαχεί με τον Ηρακλή (που ήθελε να διαβεί τον Εχέδωρο) και να παρεμβάλλεται μεταξύ των δύο Μονομάχων ο θεός Δίας, που κρατά στο αριστερό χέρι του κεραυνούς και πίσω από τον ένοπλο Κύκνο και επί πολεμικού άρματος απεικονίζεται ο πατέρας του θεός Άρης. Πολυμηνυματική και αξιοθαύμαστη είναι η παράσταση!

«Σκοπιανοί Αλβανοί, Ρομά, Βλάχοι, Τούρκοι και Σλάβοι» τα «ζωγράφισαν» αυτά, πριν από χιλιάδες χρόνια και τότε που οι σημερινοί Αμερικανοί «είχαν συμμαχία και συνεργασία με τους... Ρωμαίους(!)», όπως εμβρόντητοι ακούσαμε προ ημερών να το δηλώνει αυτό στον κατάπληκτο Ιταλό Πρόεδρο και την, με ανοιχτό το στόμα της, μεταφράστριά του, ο τωρινός Πρόεδρος των ΗΠΑ και Πλανητάρχης!

Έρχομαι στο τώρα και στο δεδομένο «σήμερα»:

Πίστευα και εγώ στον καλά στημένο Μύθο ότι «στέρεψαν» και δεν υπάρχουν πλέον τα κάποτε χρυσάφια και ασήμια ή άλλα πολύτιμα και πλουτοφόρα Ορυκτά στην μία και μόνη Μακεδονία, μέχρι που δέχθηκα τηλεφώνημα από έναν καλό μου φίλο Άγγλο Αντασφαλιστή των Lloyds Λονδίνου, που μου είπε: «Ξύπνα! Αυτήν την στιγμή βλέπω στον ηλεκτρονικό πίνακα απέναντί μου να αναγγέλλεται ότι θα γίνουν 27 δοκιμαστικές γεωτρήσεις περί τον Θερμαϊκό κόλπο και από Κατερίνης μέχρι Επανομής για Αέριο και Πετρέλαιο. Σου δίνω αυτό το ανταγωνιστικό αντασφάλιστρο και φρόντισε να τις ασφαλίσεις». Οι γεωτρήσεις έγιναν και η επίσημη ανακοίνωση ανέφερε ότι το ανευρεθέν πετρέλαιο περιείχε «θειάφι» και «δεν είναι εκμεταλλεύσιμο», λες και όλα τα άλλα, όπως αυτό της Θάσου,

δεν το περιέχουν. Για αέριο δεν μίλησαν.

Κάποια μέρα και όταν έλθει η ώρα της Θεσσαλονίκης, «θα είναι εκμεταλλεύσιμα», μετά από «νεώτερες καύσεις»! Τώρα έχουν «σειρά» άλλοι και αλλού, πριν τα προλάβουν άλλοι και από αλλού!

Το «ξύπνημά» μου έγινε λίγο αργότερα και ως εξής: Έρχονται εκπρόσωποι ξένων Επιχειρήσεων και διάφοροι «τύποι» και μου ζητούν συνεχώς να μισθώσουν ελικόπτερά μου για «περιηγήσεις», που τελικά ήταν **έρευνες χρυσού** σε δώδεκα σημεία της **όλης Μακεδονίας** και ευρύτερα, έξω από τα γνωστά του Παγγαίου και της Χαλκιδικής. Είχαν ειδικά Μηχανήματα και «σάρωσαν» από αέρος πρώτα την όλη περιοχή δυτικά της Αλεξανδρούπολης, από την θάλασσα μέχρι τα Βουλγαρικά σύνορα, με «ενθουσιώδη αποτελέσματα και κραυγές χαράς», όπως με ενημέρωσαν εμπιστευτικά οι Κυβερνήτες των Ελικοπτέρων.

Αναφέρω την συγκεκριμένη περιοχή επειδή έγινε δημοσίως γνωστή με «εξέγερση» του Δήμου Αλεξανδρουπόλεως. Δεν μπορώ δυστυχώς να αναφερθώ σε άλλες συγκεκριμένες περιοχές της Μακεδονίας, πλην των δημοσίως γνωστών, όπως είναι η «Σκαπτή Ύλη», απέναντι από την Θάσο, οι πηγές του Εχέδωρου ποταμού στα Κρούσια όρη προς τα Σκόπια με τα εκεί ορυχεία χρυσού και αργύρου, η περιοχή Σερβίων με τα γνωστά ψήγματα χρυσού και το όρος Βέρμιο που προανέφερα. Πρόσφατα ανακοινώθηκε από Αρχαιολόγους η περιοχή Αχλάδας Φλώρινας, όπου και σε μεγάλο νεκροταφείο, βρέθηκε προσωπίο (μάσκα) χρυσού, όμοιο με άλλα προσωπίδια στην Κάτω Μακεδονία και δεν μπορώ να αναφέρω τίποτε περισσότερο για την προέλευση του χρυσού αυτού, όπως και του επόμενου, που συγκλόνισε τους πάντες επί γης.

Η ολόχρυση λάρνακα με το Δεκαεξάκτινο Έμβλημα των Μακεδόνων και τα οστά του Φιλίππου Β΄ στις Αιγές και καμία λατινοειδή Βεργίνα, όχι μόνον πείθουν και βεβαιώνουν τα περί χρυσοφόρας Μακεδονίας, αλλά πονούν και ανοίγουν την όρεξη κάθε χρυσωρύχου του κόσμου, πλην των ζηλόφθονων Ντοπιανών, κατ' επάγγελμα και καρέκλα «Προστατών» των μωσαϊκών και δύστυχων Σκοπιανών στους οποίους, πέραν της διεθνούς, πωλούν και ελληνικής «παραγωγής» αδίστακτη «τρέλα»! Αυτά τα χρυσάφια μας εποφθαλμιούν και ζηλεύουν όλοι!

Θα ολοκληρώσω το παρόν με τον πολλάκις και πλειστάκις βιασθέντα και βιαζόμενο «Κανόνα του Χρυσού», που τον έκαναν και αυτόν «αλληλοεξαρτώμενο» μέτρο μετρήσεως της -δείτε εδώ «τρέλα της τρέλας»- φούσκας του άνομου νομίσματος!

Αντιγράφω μερικώς, προφάνως τον Αριστοτέλη, είπε ο πολύς J.P.Morgan: «Ο χρυσός είναι χρήμα και τίποτε άλλο»! Δεν μας είπε αν, με τι και πόσο τον ανταλλάσσει, αφού είναι «χρήμα» και όχι «μέτρο», με αξία από την **φύση του** και όχι από τον όποιο νόμο, οποιοδήποτε!

Πριν από δύο περίπου αιώνες και όταν είχε κατασκαφθεί από τυχάρπαστους χρυσοθήρες η Μακεδονία και η όλη η υπόλοιπη Ελλάδα, με την «Διεθνή Κοινότητα» να πάσχει από την ανίατη τρέλα της χρυσομανίας και του γρήγορου πλουτισμού, καθιερώθηκε διεθνώς ο «Κανόνας του Χρυσού», που όριζε ότι κανένας και καμία χώρα δεν μπορεί να εκδώσει και να κυκλοφορήσει οποιοδήποτε νόμισμα αν δεν έχει ισόποσης αξίας του σε χρυσό στα θησαυροφυλάκιά του.

Ένα έτος πριν τον πρώτο και «Μεγάλο Πόλεμο», όπως τον έλεγαν τότε μέχρι τον Δεύτερο και ακόμη καταστροφικότερο, δηλαδή το έτος 1913 (όταν η Ελλάδα έγραφε το έπος των Βαλκανικών Πολέμων και απελευθέρωνε την όλη αρχαία Μακεδονία), οι ΗΠΑ έσπασαν τον κανόνα και τύπωσαν «φούσκες νομίσματος» χωρίς αντίκρισμα. Νίκησαν μεν τους Γερμανούς και εταίρους τους, αλλά πλήρωσαν τις φούσκες, μαζί τους και όλος ο κόσμος, με το γνωστό «σκάσιμο», μίας «μαύρης Πέμπτης» του έτους 1929 και με το λεγόμενο «Κραχ», που ήταν το μέγα «Μπάμ», αφού ο χρυσός από Κρατικός είχε γίνει Ιδιωτικός των λίγων και μεγάλων «Αόρατων και Αχόρταγων»!

Τα μετέπειτα είναι γνωστά από τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, όπου και πάλι νίκησαν οι ΗΠΑ τους Γερμανούς, που μέχρι και την τελευταία στιγμή τους εγκατέλειπαν οι Εταίροι τους, όπως τώρα οι πολλών ονομάτων της πάντα πονηρής Αλβιώνας, που «φεύγουν, αλλά μένουν μέχρι να φύγουν» (παζάρια δηλαδή για να μαθαίνει και ο «Καθηγητής» σε αυτά Σουλτάνος από τον «Πρύτανη Λόρδο»), επειδή τότε δεν είχαν κάνει οι Γερμανοί το «μαντρί» της Ευρωζώνης και του Ευρώ των «μαύρων προβάτων», με πρώτο εξ αυτών την πάντα Νικήτρια Ελλάδα, αλλά στην «μοιρασιά» και διανομή «Γης, Χρυσού και Εμπορεύματος» πάντα Νικημένη και Ληστευμένη.

Τα όσα σήμερα συμβαίνουν στον κόσμο και στην Ελλάδα οφείλονται στο συνεχές φούσκωμα της γιγαντιαίας φούσκας (μόνον οι ΗΠΑ χρωστούν πάνω από 20 τρις σε «νόμισμα» και ακολουθούν όλοι οι «μεγάλοι...μπυραξήδες»), που είναι η απληστία για την απόκτηση πλούτου από τους Αχόρταγους.

Και το άκρον άωτον της όλης τρέλας είναι να δανείζουν οι οφείλοντες από την υπερμεγέθη φούσκα τους και να παίρνουν από την θεότρελη Ελλάδα «Γη και Ύδωρ», που δεν πήραν τελικά ούτε οι χρυσοφόροι Μήδες και Πέρσες!

Τέλος και τα όσα συνέβησαν και συμβαίνουν στην μία και μόνη Μακεδονία οφείλονται στο ανεξάντλητο «Θησαυροφυλάκιό» της, που όλοι θέλουν να το κάνουν δικό τους, πλην μερικών εκατοντάδων δοτών Ντοπιανών, για την πρόσκαιρη καρέκλα τους, έστω και ημερών, όπως συνέβη και το είδαμε και αυτό.

Τόση και τέτοια είναι η προσπονητή «τρέλα» που όμως πουλάει, οπότε δεν απομένει τίποτε άλλο, πάρα να το παίξουμε, όλοι μαζί, «τρελοί και για δέσιμο»! Το πράττει ο απέναντι και πανέξυπνος Σουλτάνος λίαν επιτυχώς και για την χώρα και τον λαό του είναι Ηγέτης, έστω και αν είναι τώρα «δραγάτης» του Πούτιν!